

Bestemors bananer

✎ Ursula Natula
🔍 Catherine Groenewald
📧 Kim Sandvad West
😊 dansk
📖 nivå 4

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Bestemors bananer

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

Oversatt av: Kim Sandvad West

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Bedstemors have var fantastisk, fuld af durra, hirse og maniok. Men det bedste var bananerne. Selv om Bedstemor havde mange børnebørn, vidste jeg, at jeg var hendes yndling. Hun inviterede mig ofte på besøg i hendes hus. Hun fortalte mig også små hemmeligheder. Men der var én hemmelighed, hun ikke delte med mig: hvor hun modnede sine bananer.

Senere den aften kaldte min mor, far og bedstemor på mig. Jeg vidste hvorfor. Da jeg om aftenen lagde mig ned for at sove, vidste jeg, at jeg aldrig kunne stjæle igen. Ikke fra Bedstemor, ikke fra mine forældre, også slet ikke fra nogen andre.

Næste dag var det markedsdag. Bedstemor stod tidligt op. Hun tog altid modne bananer og maniókker med på markedet for at sælge dem. Jeg skyndte mig ikke for at besøge hende den dag. Men jeg kunne ikke undgå hende ret længe.

En dag så jeg en stor sivkurv i solen uden for Bedstemors hus. Da jeg spurgte, hvad den var til, svarede hun, "Det er min magiske kurv." Ved siden af kurven lå der en del bananblade, som Bedstemor vendte fra tid til anden. Jeg var nysgerrig. "Hvad er bladene til, Bedstemor?" spurgte jeg. Det eneste svar, jeg fik, var: "Det er mine magiske blade."

Det var så spændende at se på Bedstemor, bananerne, bananbladene og den store sivkurv. Men Bedstemor sendte mig med et ærinde til min mor. "Bedstemor, vil du ikke nok lade mig se på, mens du modner ..." "Vær ikke stædig, barn, gør som jeg siger," insisterede hun. Jeg løb af sted.

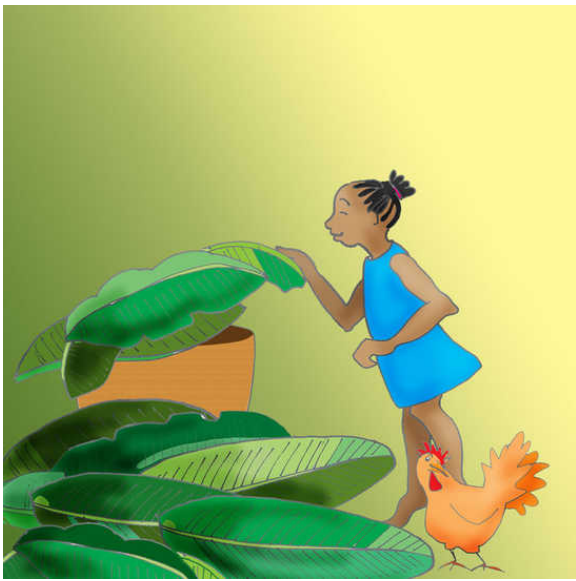
Da Bedstemor den næste dag gik og plukkede grøntsager i haven, sneg jeg mig ind og kiggede på bananerne. De var næsten allesammen modne. Jeg kunne ikke lade være med at tage en klase med fire. Da jeg listede mig mod døren, hørte jeg Bedstemor hoste udenfor. Jeg nåede lige at gemme bananerne under min kjole og gik forbi hende.

Da Bestemor den næste dag kom for at besøge min mor, skyndte jeg mig til hendes hus for at se bananerne igen. Der var en masse af dem, der var meget modne. Jeg valgte en og gemte den under min kjole. Da jeg havde dækket kurven igen, gik jeg om bag huset og spiste hurtigt bananen. Det var den sødeste banan, jeg nogensinde havde smagt.

Da jeg kom tilbage, sad Bestemor udenfor, men hverken med kurven eller bananerne. "Bestemor, hvor er kurven, hvor er alle bananerne, og hvor ...?" Men svaret, jeg fik, var: "De er på mit magiske sted." Det var så skuffende!

To dage senere bad Bedstemor mig om at hente hendes stok i hendes soveværelse. Så snart jeg åbnede døren, blev jeg mødt af en kraftig duft af modne bananer. I det inderste rum stod Bedstemors store, magiske sivkurv. Den var godt gemt under et gammelt tæppe. Jeg løftede på det og snusede den vidunderlige duft ind.

Jeg fik et chok, da Bedstemor kaldte på mig: "Hvad laver du? Skynd dig at komme med stokken." Jeg skyndte mig ud med hendes stok. "Hvad smiler du ad?" spurgte Bedstemor. Hendes spørgsmål fik mig til at indse, at jeg stadig smilede over at have fundet hendes magiske sted.